

B E V E L S C H R I F T.

Wij Mr. Cornelis Felix van Maanen, minister van justitie, als door Zijne Majesteit bij voortdurend belast met de waarneming der functien van eersten president van het hoog gerechtshof in 's Gravenhage,

Bevelen uit kracht van de wet, dat de assises in de provincie Gelderland voor het tweede vierendeels jaars van den jare 1827, zullen geopend worden te Arnhem op Maandag den 25. Junij eerstkomende, des avonds ten tien ure; op den voet bepaald bij de artikelen 16, 17 en 18 der publicatie van den 11. December 1813.

Benoemen, om dezelve te presideren, den heer Mr. Johan Pierre van Swinden, raad in bovengemeld hoog gerechtshof;

En gelasten, dat deze ter diligentie van den heer prokureur-generaal zal worden bekend gemaakt en afgekondigd.

Aldus gedaan te Brussel den 28. April 1827.

VAN MAANEN,

Van wege den Heer Eersten President:

De fungerende Eerste Griffier van het Hoog Gerechtshof:

J. H. SPEIRMAN.

WEENEN, den 19. Mei.

De Oostenrijksche Beobachter bekeet de volgende berigten uit Konstantinopel, den 25. April: — De voormalige reis-effendi is den 20. dezer, terwijl hij bij den kapudan-pacha ten avondmaal was, onder liet gebed aan eene heroerte gestorven. Er hebben geruchten van vergiftiging geloopt, doch uit de getuigenis van geneesheeren blijkt, dat dezelve ongegrond zijn. — Tegen de gewoonte der Turken, worden ook gedurende den Ramasan (vastenmaand) de wapenoefeningen, de bouw der kazernen en de uitrusting der oorlogsschepen voortgezet, en versterkingen naar het leger van den seraskier afgezonden. Den 21. is de seraskier der vloot, Tahir-pacha, met 18 schepen naar Gallipoli vertrokken, om zich aldaar met den Kiala Beg te vereenigen. — Er hebben te Konstantinopel onder de Grieken vele geruchten geloopt omtrent bloedige gevechten, die in het laatst van Maart of begin van April bij Athene zouden zijn voorgevallen; doch dezelve zijn ongegrond; behalve eenige schermutselingen op den 28. en 29. Maart, tot den 10. April van beide kanten niets ondernomen. — Den 9. April heeft lord Cochrane bij de vereenigde Grieksche nationale vergadering te Troezen, den eed als opper-vlootvoogd afgelegd. Men heeft ook gesproken van de benoeming van den graaf Johan Capodistrias of van zijnen broeder Viario Capodistrias tot president der regering van Griekenland, alsmede van de benoeming van den generaal Church tot opperveldheer; doch tot dus verre is daarvan niets zekers bekend.

FRANKFORT, den 24. Mei.

Uit Konstantinopel wordt den 26. April het volgende geschreven: — De Bazaran heeft de gezanten van Engeland, Rusland en Frankrijk niet verwachten, niere aanvragen zopens de voorlagen omtrent Griekenland bij den reis-effendi te doen. Den 18. verzoegden zich de dragomans dezer ministers bij den reis-effendi, en ontvingen thans ten antwoord: — Dat de woorden schikking, pacificatie, wapenstilstand, in opzigt tot de Grieken, voor den divan ongepaste uitdrukkingen waren. Het oproer van eenige in het Turksche rijk verstrooide Grieken zou lang onderdrukt zijn, als de bijstand, die hun uit Europa verleend werd, ophield, enz." Dit antwoord scheen aan de dragomans niet vatbaar toe om in het protokol opgenomen te worden; doch uit eene andere dubbelzinnige uitdrukking schepten zij toch nog hoop, dat de Porte na den Bairam (1 Mei) een schriftelijk antwoord zou kunnen geven. Evenwel verzocht de Engelsche minister de twee andere gezanten de poging den 20. te herhalen. Dan, het zij opzettelijk of toevallig, de Russische dragoman kwam vroeger dan de Engelsche en Fransche, en keerde, toen hij deze niet vond, naar Bajukdere terug, waar zich de heer van Ribeaupierre, sedert het bekende antwoord bij het begin des Ramazans, ophoudt. Sedert is er geene verdere poging gedaan, en dit voorval schijnt aanleiding gegeven te hebben tot eenige onbeduidende redewisselingen onder de Europese gezanten. De Turken zouden intuschen daardoor in hunnen waan kunnen versterkt worden, dat de Europese coalitie, ten aanzien dezer aangelegenheid, niet alleen laauw te werk gaat, maar het ook niet volkomen eens is.

De afgezette reis-effendi, Saidi-Effendi, heeft de zoogenaamde gewenschte rust niet lang genoten. Den 20. werd hij bij den kupudan-pacha op een collation genoodigd, en gaf spoedig daarna den geest. Men stroomt uit, dat hij na te veel vasten aan eene indigestie is gestorven, en de sultan over zijnen dood tranen heeft gestort! — Den 22. is de seraskier op de tweede afdeling der vloot naar de Dardanellen afgezeild. — Voor eenigen tijd zijn weder 2700 man geoefende troepen over land naar Attika opgebroken, doch niet ver van de hoofdstad werd reeds een groot aantal derzelve ziek en ongeveer 500 man stierven. Desniettemin staande

gaat de sultan met de nieuwe uitrusting en wapenoefening van den inland zich dikwijls onder de geringere volksklassen, om zich populair te maken. — Uit Alexandria heeft men berigt ontvangen, dat Soliman-aga Goozian gereed had om naar Morea te vertrekken.

Over Odessa heeft men brieven uit Konstantinopel tot den 2. dezer. De Grootte Heer had den seraskier Reschid-pacha, die over de belegering der citadel van Athene het bevel voert, afgezet, en den aga-pacha tot zijn opvolger benoemd. In plaats van den aga-pacha, die het bevel over de troepen aan den Bosphorus had, is de eerst afgezette voormalige kapudan-pacha, Chosrew Mehmet-pacha, gekomen. Men besloot uit de afzetting van den seraskier, dat het met de belegering der citadel van Athene slecht gaat. — Volgens geruchten zou de Sultan den reis-effendi geboden hebben, geene nota's omtrent de Grieken meer aan te nemen.

— De Grieksche admiraal Miauli heeft eene verklaring openbaar gemaakt, dat hij volkomen bereid is om zich onder de orders van den vermaarden lord Cochrane te stellen.

BERLYN, den 22. Mei.

De geheimraad graaf van Schloden, Zr. Ms. gevolmagtigd minister bij het hof der Nederlanden, is teruggeroepen en zal vervangen worden door den graaf van Waldburg-Truchsess, thans minister te Turin en Florence.

BRUNSWYK, den 18. Mei.

Onze jonge hertog heeft, onder dagteekening van den 10. dezer, eene verklaring openbaar gemaakt, waarbij te kennen wordt gegeven, dat er thans gronden voorhanden zijn om te bepalen, in hoe verre verordeningen, onder de voorgedijlike regering (van den Koning van Engeland) bij zijne minderjarigheid gemaakt, verbindend zijn, hetwelk alleen in zoo verre het geval kan zijn als daarbij over geene welverworvene regten van regent en eigendom beschikt is. De verordeningen van den 30. October 1822 tot denzelfden datum van 1823 gemaakt, moeten, volgens die verklaring, altijd nader door den hertog bekrachtigd worden; vermits hij toen zijn 18. jaar bereikt had, en de voorgedijlike regering onwettiglyk verlengd is. Alle de bedoelde verordeningen blijven echter voorloopig nog kracht behouden.

LONDEN, den 25. Mei.

De toestand in de fabriek-districten verbetert langzamerhand al meer en meer.

— De gemeenteraad der hoofdstad heeft tot een akkoord met Zijne Majesteit besloten, ten emderhoofde van de bestemming van den raad te betuigen in de handhaving van de regten der kroon, door bij de laatste benoeming van den eersten minister naar zijn welgevallen te handelen, zonder zich te laten afschrikken door de bezwaren, welke zich voordeden.

— Berigten uit Lissabon van den 12. dezer, melden, dat de prinses-regentes van Portugal merkelyk aan de beterhand is. De schouwburgen, die gesloten waren, zullen weder geopend worden.

Men schijnt het in Portugal daarvoor te houden, dat Spanje oorlog zal beginnen, en nog wel in den loop van dezen zomer. Men begroeft de Spaansche armee op de grenzen op 35000 man. De apostolischen of de priester-partij stelt de regering, zoo het schijnt, in staat om dezelve op de leer te houden. Zij heeft gemeenschap met eene gelijke partij in Portugal, die, vooral onder de lagere klassen, eenen vrij grooten aanhang heeft, en bij het onvermogen, waarin de regering verkeert om de troepen naar vereisch te betalen, zich eenigen steun bij de Portugesche armee weet te verschaffen. De laatste opstand onder een regent van Elvas was haar werk. Over het algemeen schijnt er weinig kans te zijn voor de constitutie in Portugal te heerschen.

— Men heeft tijdingen uit Buenos-Ayres tot den 13. Maart. Dezelve melden, dat er beschissende gevechten tusschen de republiek van die republiek en die van Brazilië, zoo ter zee als te land, hebben plaats gehad, waarin de Brazilianen volkomen geslagen zijn.

— Volgens berigten uit Calcutta van den 22. Januarij, is er in eene der Burmanische provincien weder een opstand uitgebroken.

PARYS, den 24. Mei.

Bij de voortzetting der beraadslagingen over de staatsbegrooting, heeft de generaal Sebastiani zijne verwondering betuigd, dat de minister van oorlog steeds van bezuinigingen sprak, en, des niet te min, eene som van 196 millioen voor zijn departement was uitgetrokken. Hij kon niet begrijpen, hoe het mogelijk was, dat de behoeften grooter wierden, zonder dat er eene vermeerdering in het leger zelve plaats vindt. De generaal keurde de vermindering van het getal onder-officieren bij het leger ten hoogste af; omdat hetzelfde daardoor een aanmerkelyk middel van onderrigt mist, en bij geene mogelijkheid spoedig op eenen voet van oorlog kon gebragt worden. Voorts zeide hij, dat bij de bevordering tot officier thans minder op bekwaamheid en verdiensten wordt gezien; maar hierin meestal naar gunst te werk gegaan wordt. Eindelijk toonde hij het na-deelige aan, dat het rijk de fabrieken van kruid en salpeter aan zich behouden en ieder anderen van dezen tak van nijverheid uitgesloten heeft. —

andere spoedig hiermede zal ten einde aan de Koninklijke wil de slaaf der jezuitische geworden zijn.

NOG EEN WOORD, OVER HET BEOEFENEN DER WISKUNDE, OP DE HOOGE- EN LATYNSCHE SCHOLEN.

Er wordt over de verplichting der studenten, om op de Hooge Scholen de wiskunde te beoefenen, geklaagd; als of daardoor aan deze Muzen zonen eenig wezenlijk leed wierd aangedaan. Men zegt, dat de wiskunde volstrekt nuttelooz is voor hen, die tot geestelijken, rechtsgeleerden, geneesheeren of letterkundigen worden opgeleid. Voorts beweert men, dat het gouvernement, door hieromtrent bepalingen en wetten vast te stellen, inbreuk maakt op de vrijheid, die er in het gebied der wetenschappen bestaat, of ten minste onbillijk handelt jegens dezulken, die geene ziel hebben, om wiskunde te beoefenen.

Wij hebben reden om te vreezen, dat zij, die zoo stout de nutteloozheid der wiskunde beweren, het kwalijk zouden nemen: wij zouden ondernemen om te bewijzen, dat de verklaring, van niet in staat te zijn de nuttigheid eener zaak in te zien, geenen genoegzamen grond oplevert, om op denzelfden hare nutteloozheid te beweren; en dat de kennis der wiskunde een wezenlijk bestanddeel is van die kundigheden, die een beehaafd man behoort te bezitten. Maar men mag op hnnae bescheidenheid rekenen, zoodat zij, op de verzekering van deskundigen, gaarne zullen gelooven, dat aan de kennis der wiskundige wetenschappen voordeelen verknocht zijn, die wel grootelijks op kunnen wegen tegen het nut, dat, b. v., de kennis van sommige oudheden verschaft, en die, even als die, welke de vrijmetselarij aanbrengt, alleen begrepen en verkregen kunnen worden, door hen, die in de wetenschap zijn ingewijd. — Wat de regtmatigheid eener wet desaangaande betreft, zoo meenen wij, gelijk wij ons verbeelden op goede gronden, dat een gouvernement dan slechts inbreuk maakt op de heilige vrijheid in het gebied der wetenschappen, als het wilde verbieden eenige wetenschappen te beoefenen. Dit is hier zoo min het geval dat elk student de vrijheid heeft, om zich te oefenen in hetgeen hij verkies, als hij slechts zorg draagt, dat hij eenmaal in zijn vak examen kan doen. Maar een gouvernement heeft wel degelijk de bevoegdheid, en is zelfs verplicht, om te bepalen welke kundigheden er ten minste vereischt worden, om van 's lands Hooge School, tot het aanvaarden van de eene of andere betrekking in de maatschappij, te worden toegelaten; en diegenen niet te sluiten, welke deze vereischte kundigheden niet kunnen verkrijgen. Het is inderdaad vernederend, zich over zulke bepalingen te beklagen. Wat toch zal hij, die dit doet, tegen al de domme bedenkingen op het *Collegium Philosophicum* met grond kunnen zeggen? En wat zal men van *Examinatoren* zeggen, die de wet, op de beoefening der wiskunde, nog altijd, door oogluiking, weten krachteloos te maken?

Men moet intusschen erkennen, dat de beoefening der wiskunde naast hunne overige noodzakelijke oefeningen, op de Hooge School met schier onoverkomelijke hindernissen voor de studenten gepaard gaat. De beginselen der wiskunde hebben dit met eenige voorwerpen van studie, b. v. met de eerste gronden der taal gemeen, dat zij het best aangeleerd worden, in den meer kindschen leeftijd, welke op de Lagare en Latijnsche Scholen wordt doorgebracht; het minst, en, zonder eenen bijzonder gelukkigen aanleg, in het geheel niet, in dien leeftijd, die doorgaans aan het academie-leven wordt toegewijd. Brengt derhalve een student de kennis dier beginselen bijna in het geheel niet mede, op de Hooge School, dan is het natuurlijk, dat hij hetgeen hij als wiskunde hoort voordragen, of beneden zich beschouwt, of onverstaaubar vindt, en dat de gezette beoefening dier wetenschap hem zoo veel tijd dreigt te ontrooven, dat daardoor zijne overige noodzakelijke studies zouden worden benadeeld. Doch hoe is het den student, zonder het een of ander gelukkig toeval, mogelijk geweest, de kennis der beginselen van de wiskunde, op de Hooge School mede te brengen? Is er op de Latijnsche School, die hij verlaten heeft, of op de Hooge School, die hij nu bezoekt, een hoogst gebrekkig onderwijs, ingegeven worden? Dat dit en vele, en zelfs aanzienlijke Latijnsche Scholen — wij spreken niet van alle — het geval is, kan, helaas! niet worden tegen gesproken. Voor dit verschijnsel bestaat er meer dan eene reden. Er is meer dan eene stad, waar het bestuur, in zijne hooge wijsheid, goed vindt, om op de Latijnsche School geene wiskunde te doen onderwijzen, en de desaangaande bestaande wetten, door formaliteiten weet krachteloos te maken (eene handwijze nauwhijks te verschoonen, onder eene despotische regering, maar niet te dulden, onder een gouvernement, waar de Koning zelf onderdaan der wet wil zijn). Uit zulk eene stad gaat een student meestal naar de Hooge School, zonder iets van de wiskunde te weten. — Vervolgens bestaat er in ons land eene overgrootte menigte onderwijzers op de Latijnsche Scholen, die de kennis der Grieksche en Latijnsche talen, even als de Muhamedaan de kennis van zijnen *Coran*, voor de wetenschap bij nitnemendheid houdt, die vastelijk gelooft, dat deze kennis of alle overige kundigheden ontbeerlijk maakt, of ver boven alle overige wetenschappen verheven is, zoo dat alleen derzelve bezitters op den titel van geleerden aanspraak hebben; of ten minste de bron is, waaruit alle ware geleerdheid voortvloeit. Dit vooroordeel, dat aan de eeuwen van onkunde zijn oorsprong is verschuldigd, en daaraan alleen waardig, dat bovendet zoo geheel strijdig met den geest der klassieke oudheid, wordt in der daad, zelfs bij mannen van naam gevonden. Het spreekt van zelf, dat op zulke Scholen, waar de hoofd-onderwijzers met hetzelfde besmet zijn, men gemakkelijk aan de ernstige beoefening der wiskunde allerlei hindernissen kan in den weg leggen; en dat men der jeugd er eene zekere ingenomenheid tegen inboezemt. Zulke scholen verlaat dan menig jongeling, zonder dat hij eenige noemenswaardige vorderingen in de wiskunde heeft gemaakt.

Er bestaat echter nog eene reden, waarom deze vorderingen belem-

merd worden, die vooral in de mindere doelmatigheid van het onderwijs is gelegen. Het onderwijs in de wiskunde, naar de thans gebruikelijke leerboeken, hoe voortreffelijk ook op zich zelf, en vooral voor hen, die eigenlijk mathematici moeten worden, is, onpartijdig beschouwd, ytal te ongelijkvormig aan dat, in de oude talen, dan dat het eerste aan het laatste niet belemmerend zou zijn. Behalve dat, leert men, door het tegenwoordig onderwijs, meer de allezins belangrijke toekomstige wiskundige bewerkingen vinden, dan dat het er op toegeleid wordt, den leerling mathematisch te leeren denken, waarom dan toch voor hen, die niet tot eenen eigenlijk gezegden mathematicus moet worden opgeleid, te doen kan zijn. Al deze ongeriefelikheden zouden gemakkelijk kunnen verholpen worden, als men op de latijnsche scholen, benevens de gebruikelijke schriften der ouden, ook het gebruik van den griekschen tekst van EUCLIDES, en bepaaldelijk van de zes eerste en van het elfde en twaalfde boek, invoerde; aan de opzettelijke behandeling dezer boeken eenige bepaalde uren toewijde, en daarmede zoo mogelijk den gewonen onderwijzer, of eenen leeraar in de wiskunde belastte. Dit zou onderscheidene voordeelen aanbrengeu. EUCLIDES heeft, ten aanzien van strengen betoogtrant, een leerboek geleverd, dat, in spijt van de hoogte, waarop thans de wiskundige wetenschappen staan, volgens het eenparig oordeel van alle deskundigen, nog niet overtroffen is. Die dit leerboek kent, is derhalve op den weg gebragt, om naderhand met vrucht de wiskunde te beoefenen. Het lezen deszelfden zou zich gemakkelijker aansluiten aan het overige werk, dat er op de latijnsche scholen te verrigten is, namelijk aan het lezen der klassieke schriften. De leerling zou daardoor het voordeel hebben, dat hij ongevoelig gewoon wierd, om deze schriften, niet alleen om der taal, maar ook en voornamelijk om des inhouds wille, te lezen.

Het Euclidische Grieksch is zeer gekuischt; en zoo gemakkelijk te verstaan, dat het niet als te hoog voor den beginner kan beschouwd worden. De voorname zwarigheid, welke het invoeren van dat leerboek, op de scholen gehad heeft, dat namelijk de *Oxfordsche* uitgave van al de werken van EUCLIDES te groot, te kostbaar en te zeldzaam is, om tot schoolgebruik te kunnen dienen, is daardoor reeds uit den weg geruimd, dat er onlangs te *Leipzig* kleinere octavo-uitgaven zijn uitgekomen. Behalve dat, zou er nog wel eene Nederlandsche drukpers gevonden worden, die een, voor schoolgebruik geschikte uitgave van dat werk kon leveren. Dat er, indien bovengemelden voorslag wierd aangenomen, ook nog afzonderlijke lessen in de beginselen der *Algebra* zouden moeten gegeven worden; omdat EUCLIDES alleen de meetkunde leert, is eene zwarigheid, die daarom van minder belang is, omdat door deze lessen niet veel tijd op de scholen kan verloren gaan, en omdat de lust, om *Algebra* te kennen, zelfs door het lezen van EUCLIDES zou aangewakkerd worden. — Voortsetter zou op deze wijze het getal van jongelingen steeds grooter worden, die met wiskundige kennis genoegzaam waren toegerust, om met vrucht het academisch onderwijs te kunnen genieten. — Rekenden de Hoogleraren op de Hooge Scholen het dan niet beneden zich, om, zoo als de verdienstelijke PFEIDERER te *Tubingen*, blijkens zijne voortreffelijke te weinig bekende dissertatie deed, voordragingen over de schriften van EUCLIDES te houden, dan zou het getal van hnnne vrijwillige leerlingen, die zich meerderden, en de wiskunde zoo, wegens hetgeen zij aanbrengeu, hebben, zonder dat zij iets van harte waarde verloor, meer dienstbaar worden, ook aan die vakken van geleerdheid, van welke men tot nog toe geloofde dat zij met de wiskunde niets gemeens hebben.

Aan de Redactie.

Met veel genoegen ontving ik het werkje getiteld: » *Vrijmoedige gesichten wegens het verbeteren van den Schinkeldijk, aan de oostzijde van Zaandam, enz.*, uitgegeven bij JAN GROOT & COMP. te Zaandam; te meer, daar ik vernomen had, dat reeds een dergelijk plan, als in genoemd werkje wordt voorgesteld, door eene vereenigde commissie uit het edel achtbaar stadsbestuur en het collegie van dijkgraaf en heemraden der banne *Oostzaan* en *Oostzaandam* was opgemaakt. Het werkje is zeer goed gesteld en draagt alle blikken van onpartijdigheid en werkzaam vaderlandsliefde; men vindt in hetzelfde vele belangrijke en nuttige wenken en het kan alzo niet anders dan voor de goede zaak zeer nuttig zijn.

De bovengenoemde commissie acht ik voor mij zeer gelukkig gekozen, als meerendeels bestaande uit mannen in bloei en kracht des levens, mannen die het goede ijverig willen en zeer zeker bij het gouvernement ondersteuning zullen vinden, ingeval soms een bekrompen en verkeerd berekend eigenbelang de goede zaak soms willen tegenwerken; ik hoop en wensch echter, dat het zoo ver niet zal komen.

Ieder die nog twifelen mogt of het dampen van de *Dijkstoot* ter verbreeding van den *Schinkeldijk* noodzakelijk is, kan zich den *Zaterdagocht van 6 Februarij 1826*, toen het inundatie-water over den lagen dijk aan de westzijde naar binnen stroomde, en zelfs daar, waar die dijk bijna tweemaal zoo goed is als de *Schinkeldijk* aan de oostzijde de vreeslijkste verwoestingen aanrigte, ja op sommige plaatsen de fundamenten der huizen aantastte; wat zoude er van te wachten zijn, indien bij eene dijkbreuk aan den *Assendelfter* of *Westzanerdijk* het inundatie-water op gelijke wijze over den *Schinkeldijk*, aan de oostzijde moest stroomen, hoewel fundamenten zoude het schokken, ja hoe veel huizen zouden ongetwijfeld instorten en zoude niet bijna de geheele dijk verloren zijn?

Naar mijn inzien kan het niet anders dan op den duur voor iederen eigenaar van huizen, fabrieken en landerijen, in de banne van *Oostzaan* en *Oostzaandam* gelegen, zeer voordeelig zijn, behalve nog dat het onze stad aanmerkelijk zoude kunnen verbeteren en verfraaijen, zoodat ik de voorgestelde verandering ben toegedaan en van harte blijf wenschen.

Zaandam,
den 27. Mei 1827.

EEN ZAANDAMMER.

ARNHEM, den 29. Mei.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 28. Mei 3 El o Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D
Den 29. dito 3 El o Palm o Duim; gewassen o D. gevallen o D

DE GEMEENTE ZELHEM is voornemens, om op Vrijdag den 8. Junij, aanstaande, des voormiddags om elf uren, onder nadere approbatie van Hun Ed. Groot Acht der H. H. Gedeputeerde Staten van *Gelderland*; in het publiek aan de minstaannemende Aan te besteden: het **MAKEN** van eene **B.O.VENKAMER** in het huis van den Heel- en Vroedmeester in het dorp *Zelhem*, met de **LEVÉRANCIE** der daartoe noodige **BOUWMATERIALEN**, volgens Bestek en Conditien, die acht dagen te voren bij de Weduwe **GRUTTE-RINK**, in het *Wittepaard*, te *Zelhem*, alwaar die Aanbesteding zal plaats hebben, zullen ter lezing liggen.
Zelhem, den 19. Mei 1827.

De Burgemeester en Secretaris,
HERMS BECKING.

De **ADMINISTRATIE** van het **HOOG-GRAAFLYK HUIS BERG** zal op Vrijdag den 8. Junij aanstaande, ten huize van den Landbouwer **BERNARDUS MEYER**, op den *Speelberg*, nabij *'s Heerenberg*, des voormiddags precies om elf uren, in het openbaar aanbesteden:

1. Het **BOUWEN** van eenen **STEENEN WIND-KOORNMOLEN**, waarvan de *Trekking*, het *Bestek* en de *Zoerwaarden* van den 25. Mei tot den 7. Junij aanstaande, ter inzage van de Gegadigden, ten huize van den Kastelein **Z. JANSSEN**, te *'s Heerenberg*, zullen berusten, en alwaar op Maandag en Dingsdag den 28. en 29. Mei, eene nauwkeurige aanwijzing en uitlegging van het Bestek te verkrijgen is; terwijl op de overige dagen de aanwijzing door den Meester **Timmerman HENDRIK BOOMS** te *'s Heerenberg* geschieden zal.

De **KAMER** van **NOTARISSEN** in het Arrondissement *Arnhem*, is, voor het Dienstjaar van Mei 1827 tot Mei 1828, zamengesteld als volgt:

- President: **Mr. H. B. VAN DAALEN**, te *Wageningen*;
- Sindic.: **J. M. DE KRUIFF**, te *Brummen*;
- Rapporteur: **Mr. J. N. W. A. BARON VAN HUGENPOTH**, te *Arnhem*;
- Secretaris: **G. PLIESTER**, te *Herwen en Aerdt*;
- Thesaurier: **D. BEEK**, te *Wageningen*;
- Leden: **J. C. FISCHER**, te *Ede*;
- J. MULLER**, te *Apeldoorn*.

Dezelve heeft hare gewone Vergaderingen vastgesteld op den laatsten Dingsdag in Junij 1827 en de eerste Dingsdagen in elke der maanden September en December 1827 en Maart 1828.

De Notaris **Mr. J. BUSGERS**, *qq.*, zal, ten overstaan van het Vredegeest te *Arnhem*, op den 2. en 16. Junij 1827, telkens 's namiddags om 5 uren, in het Logement *den Vergulden Arend*, te *Arnhem*, in het openbaar doen inzetten en verkoopen:

1. Een Hecht, Sterk en Weldoortimmerd **HUIS** en **ERVE**, voorzien van vier **BOVEN** en drie **BENEVEN-KAMERS**, met twee **KEUKENS** met **REGEN** en **POMPEWASSERS**, **POMPEN**, **PAKHUIS**, **KELDER**, vier ruime **ZOLDERS**, **OPEN PLAATS** en verdere **GEMAKKEN**, staande en gelegen te *Arnhem*, in de *Koningstraat*, wijk F No. 63, van achteren in de *Mentensteeg* uitgang hebbende; om dadelijk na den toeslag te aanvaarden.
2. Eene daar achter gelegene **WONING** en **ERVE**, uitkomende in gemelde steeg; om met 1 November 1827 te aanvaarden.
3. Eene **WONING** binnen *Arnhem*, in de *Langestraat*, over de *Trompetsteeg*, wijk A No. 238; om met 1 Julij 1827 te aanvaarden.
4. Een **HUIS** en **ERVE** met **STALLING**, te *Arnhem*, in de *Brouwersteeg*, wijk E No. 112.
5. Een **HUIS** en **ERVE** aldaar, in dezelfde steeg, wijk E No. 113; deze twee laatste perceelen om met 1 November 1827 te aanvaarden.
6. Eene schoone welgelegene **HOFSTEDE**, bestaande in eene ruime welbetimmerde **BOUWMANSWONING**, met **ACHTERHUIS**, twee groote **SCHUREN**, **WELBERG**, **HOF**, **BOOMGAARD**, **BOUW** en **WEILANDEN**, zamen groot ruim 28 Bunders, gelegen te *Slijk-Ewijk*, in *Over-Betuwe*; om te aanvaarden met Edele van 1 Mei 1828. — Voorts
7. **TWEE ZITPLAATSSEN** in de Grootte Kerk te *Arnhem*, de eene in het Noorder Middelpand 14de Bank 4de Plaats, en de andere in het Noorder Kruis westzijde 4ste Bank 4de Plaats.
8. **DRIE ZITPLAATSSEN** in de Grootte Kerk te *Arnhem*, in het Noorderpand, eene op de 20ste Bank No. 5 en twee op de twintigste Bank No. 1 en 2.

Zullende het eerste en tweede perceel, voorts No. 4 en 5 mede in massa worden geveld.

Alles gehorende tot den Boedel van Mejufvrouw **HENDRINA VLEMINGH**, laatst Weduwe **M. FOS**, overleden te *Arnhem*. — Eindelijk

9. Eene **ZITPLAATS** in gezegde Gasthuis Kerk, Noorderpand, vierde Plaats op de 20ste Bank.

Alles breeder bij Biljetten omschreven.

Mr. GERARD VAN ECK, Openbaar Notaris residentende te *Arnhem*, als last hebbende van zijne principalen, is voornemens, om op Woensdag den 13. Junij 1827, bij inzaat, en veertien dagen daarna, zijnde Woensdag den 27. van die maand, bij toeslag, telkens des avonds ten zes ure, aan het huis van Mejufvrouw de Weduwe **PEPFENHAUSER**, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, publiek te verkoopen:

1. Een Hecht, Sterk, Weldoortimmerd en goed onderhouden **HUIS** en **ERVE**, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de *Turfstraat*, wijk A No. 12, waarin sedert verscheidene jaren met goed gevolg is geëxerceerd en nog wordt geëxerceerd **LOGEMENT** en **TAPPERIJ**, bekend onder den naam van de *Dusseldorpsche Wagen*, met eene daar achter in de *Trompetsteeg* nitkomende **STAAL**, voor twintig Paarden, waarboven **TWEE**, tot berging van Koorn geschikte, **ZOL-**

- DER S, kunnende ruim 50 last bevatten; voorts **OPEN PLAATS** en **BERGPLAATSSEN**.
2. Een **HOOIZOLDER**, geappropriëerd uit de *Poortkamer* van het zoogenaamde *Paradijs*, in de voormelde *Trompetsteeg*, tegen over den *Stal* van het eerste *Perceel*.
3. Een **HUIS** en **ERVE**, staande en gelegen binnen *Arnhem*, achter de *St. Janspoortsmuur*, naast de *St. Catharinen Doelenpoort*, wijk C No. 247.
4. Eene **WEIDE**, de *Grutterswaard* genaamd, kennelijk gelegen te *Huissen*, in den zoogenaamden *Huissenschen Polder*, groot, volgens de kadastrale opmeting, 4 Bunders, 53 Roeden en 60 Ellen, belend ten Oosten en Noorden den Heer **VAN NYVENHEIM**, ten Westen **RUTGERS** en ten Zuiden **GORES**.

Ten aanzien der Conditien kan men acht dagen voor den inzet en vervolgens onderrigt bekomen ten Kantore van genoemden Notaris, in de *Bakkerstraat*, te *Arnhem*.

Mr. GERARD VAN ECK, Openbaar Notaris, residentende te *Arnhem*, is voornemens om op Woensdag den 13. Junij, bij inzet, en veertien dagen daarna, zijnde Woensdag den 27. Junij, telkens des avonds ten zeven ure, aan het huis van Mejufvrouw de Weduwe **PEPFENHAUSER**, in het Logement *het Zwijnshoofd* te *Arnhem*, publiek te verkoopen:

Een **HUIS** en **ERVE**, staande en gelegen te *Arnhem*, in de *Turfstraat*, wijk A No. 13, in huur gebruikt wordende bij den Goudsmid **REYNDEERS**, belend ter eener zijde de Heer **VAN KARNEBEEK** en ter andere zijde de Heer **SANDBERGEN**.

De Conditien van verkoop zullen acht dagen voor den inzet, ten Kantore van voornoemden Notaris, voor een ieder ter visie liggen.

De Notaris **P. WIEGAND**, te *Nijmegen*, *qq.*, zal op Dingsdag den 12. Junij 1827, des voormiddags om 10 ure, ten huize van de Erven **AALBERGERS**, te *Elst*, finaal aan de meestbiedenden verkoopen:

1. Het **ADELYK GOED DE PLEESCH** en de **NIEUWLANDSCHE BOUWING**, te *Heteren*, Kanton *Elst*, Arrondissement *Nijmegen*, gelegen, uitmakende eéne Bouwhof, door **HENDRIK AALBERGERS** in pacht en halfbouw bewoond en gebruikt wordende, bestaande in **HUIS**, twee **SCHUREN**, **BERG**, **KERNMOLEN**, **BAKHUIS**, **VARKENS-KOT**, **HOF**, **BOOMGAARD**, **BOUW** en **WEILANDEN**, te zamen groot 34 Bunders en 86 Roeden, en zulks in tien onderscheidene Perceelen, ingezet en met de hoogen gebragt op f 16,396—00.
En in massa, op f 16,390—00.
2. Den grooten, smallen en kruitenden **TIEND**, onder *Zelten* en *Randwijk*, de *Taartsche* of *Vechtertienden* genoemd, gelieven wordende uit de *Taartsche* *Bouwing*; en uit de *Botwinger* door **JAN** en **DERK VERWAYEN** bewoond, in drie Perceelen, bij inzet, met de hoogen gebragt, op f 4,347—00.
En in massa, op f 4,700—00.
3. Eenen **ERFPACHT** van 70—00 's jaars, ten laste **CHRISTIAAN T. J. M. M. DE LEEUW**, uit den zoogenaamden *Rondenhof*, onder *Elst*, in de *Landen*; ingezet en met de hoogen gebragt op f 520—00.

Alles bij aangeplakte Biljetten breeder gespecificeerd, terwijl verdere Informatien ten Kantore van den Notaris **WIEGAND**, bovengenoemd, zijn te bekomen.

De Notaris **P. WIEGAND**, te *Nijmegen*, *qq.*, zal op Vrijdag den 4. Junij 1827, des voormiddags om 10 uren, in het Pakhuis van den Heer **J. A. QUAEK**, te *Nijmegen*, publiek verkoopen:

59 Kisten best, hijn, wit **VENSTERGLAS**, zullende daags te voren van 10 tot 12 uren kunnen worden bezigtigd.

Op Woensdag den 30. Mei dezes jaars 1827, des voormiddags ten elf ure, zal door den Hoogen Dijkstoel des Ambts *Nederbetuwe*, bij de Wed. **A. VAN WELDE**, *S. E. M.*, in het *Hollandsche Koffijhuis*, te *Tiel*, worden aanbested, het **HERSTELLEN** van den doorgebroken **BANDYK**, onder *Ochten*. — Zullende het Bestek en de Conditien ter visie liggen in gemelde *Koffijhuis* en voorts bij de Weduwe **A. KAYSEN** te *Lent*, bij **S. STAM** te *Ochten*, in den *Hooiwagen* te *Gortwoude* en in de drie *Snoeken* te *Hardinxveld*; terwijl voorts, nadere onderrigting te bekomen zal zijn bij den Heer **J. MEEUWISSEN** te *Ochten*, door wien ook de noodige aanwijzing zal worden gedaan.

Op Dingsdag den 5. Junij 1827 en volgende dagen, in *Arnhem*, in de *Koningstraat*, wijk F. No. 22, ten overstaan van den Notaris **Mr. G. VAN ECK**, verkocht worden, eene aanzienlijke Verzameling van welbetimmerde

BOEKEN, voorts belangrijke **MANUSCRIPTEN** over *Vaderlandsche Geschiedenis*, *Oudheden* en *Wapen* handelende, benevens zeldzaam voorkomende **LANDEKAARTEN**, **PLATEN**, **TEKENINGEN** en **BOEKEN**, **KASTEN**, nagelaten door den Heer **Jonkheer Mr. JOHAN BRANDELS**, in zegen van den Gedeputeerde Staten in de Provincie *Gelderland*. De Catalogus is bij **P. N. Y. HOFF** Boekverkooper in de *Bakkerstraat*, te bekomen.

T. H. HUR, om dadelijk te aanvaarden, **TWEE KAMERS**, met eene **ALKOOF**, **KEUKEN**, **HALVE KELDER** en **TUIN-TJE**, enz.; zeer aangenaam aan den *Straatweg* in het dorp *Brummen*, gelegen. Met vrachtlivree briefveer te bevragen bij den eigenaar **G. UITTIEN**, te *Brummen*.

Namens de **DIRECTIE DER NEDERLANDSCHE STOOMBOTMAATSCHAPPIJ** wordt bekend gemaakt, dat de *Stoomboot*, welke de dienst van *Rotterdam* op *Arnhem* en vice versa verrigt, eene noodige reparatie moettende ondergaan, er geene *Stoomboot* op Vrijdag den 1. Junij van *Rotterdam* op *Arnhem* zal afvaren, en gevolglijk niet op Zaterdag den 2. Junij van *Arnhem* op *Rotterdam*.
G. H. MOLL, Agent.